

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Scurtu Vera, reprezentată de avocatul Igor Ciuru,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Scurtu Vera împotriva lui Scurtu Nicolae cu privire la împărțirea proprietății comune pe cote-părți, revendicarea bunului din posesie străină

și cererea reconvențională depusă de Scurtu Nicolae împotriva Verei Scurtu cu privire la împărțirea proprietății comune, recunoașterea bunului proprietate personală și atribuirea bunului, repararea prejudiciului material, încasarea cheltuielilor de întreținere a imobilului și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 06 octombrie 2022 a Curții de Apel Bălți,

(Dosarul nr. 2ra-105/23

NR. PIGD 22-19184458-01-2ra-23012023)

Admisibilitatea recursului depus până la 01 septembrie 2023. Temeiurile recursului nu se încadrează în prevederile art. 432, alin. (2), alin. (3) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 01 septembrie 2023). Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a deciziei contestate.

Judecătoria Bălți, sediul central (N. Costăș)
Curtea de Apel Bălți (Iu. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu)

05 februarie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Scurtu Vera, reprezentată de avocatul Igor Ciuru,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:
Stela Procopciuc, *Președinte*,
Ion Malanciuc,

Diana Stănilă, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

La data de 19 noiembrie 2019 Scurtu Vera a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Scurtu Nicolae privind împărțirea proprietății comune pe cote-părți, revendicarea bunurilor proprietate personală și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat faptul că, părțile au în proprietate pe cote-părți bunul imobil situat în mun. xxxxx, care este un apartament cu 2 odăi, precum și bunuri mobile din apartamentul menționat și anume: dormitor pat - 4 000 lei, saltea - 2 000 lei, 2 tumbe - 100 lei, dulap cu 4 uși - 3 000 lei, aspirator - 1 500 lei, televizor marca „Philips” - 2 000 lei, tumbă cu oglindă-500 lei, masă de călcat - 100 lei, fier de călcat - 1 500 lei, mașină de spălat LG - 1 500 lei, dulap cu oglindă - 200 lei, lavoar cu dulap - 1 200 lei, cazan - 1 000 lei, masă cu 6 scaune - 10 000 lei, frigider - 2 000 lei, aragaz - 800 lei, televizor - 1 000 lei, mobile de bucătărie - 3 000 lei, încălzitor cu gaz - 2 000 lei, în total valoarea bunurilor mobile fiind de 38 300 lei.

A mai indicat reclamanta că, apartamentul din litigiu a fost procurat de părți până la încheierea căsătoriei, fiind cu statut de proprietate pe cote-părți. Astfel, pe motiv că la moment părțile nu mai constituie o familie și pârâtul a depus în instanță cerere privind desfacerea căsătoriei, reclamanta consideră că nu mai pot locui într-un apartament, motiv pentru care consideră necesar de a înceta proprietatea comună pe cote-părți prin partajul acesteia.

Cât privește modul de partajare a bunului imobil, consideră că acesta urmează a fi lăsat în proprietatea reclamantei, cu încasarea în contul celuilalt coproprietar a sultei bănești.

Mai indică faptul că, la data de 03.10.2014 reclamanta, nefiind în relații de căsătorie cu pârâtul, a procurat mijlocul de transport de model xxxxx de care s-au folosit în timpul căsătoriei. Indică că, deși automobilul îi aparține ei cu drept de proprietate, ea la moment este în imposibilitate de a se folosi de automobil, deoarece pârâtul nu dorește să i-l restituie, acesta fiind bun proprietate personală.

Reclamanta Scurtu Vera a solicitat partajarea în natură a bunului imobil situat în mun. xxxxx, a câte ½ cotă-parte fiecăruia, cu atribuirea bunului imobil în proprietatea Verei Scurtu și cu achitarea în beneficiul lui Scurtu Nicolae a sultei bănești în mărime de ½ din prețul de piață al apartamentului în mărime de 264 775,50 lei, conform raportului de evaluare a proprietății imobiliare din 17.10.2019; partajarea în două părți egale a bunurilor mobile aflate în apartament, obligarea lui Scurtu Nicolae să restituie Verei Scurtu mijlocul de transport de model „xxxxx, care este proprietate personală a ei și încasarea cheltuielilor de judecată.

La data de 15 iunie 2020 Scurtu Nicolae a depus cerere reconvențională împotriva

Verei Scurtu, prin care a indicat că, bunul imobil apartamentul situat în mun. xxxxx, constituie avere devălmașă, însă reclamanta nu a indicat că ea nu locuiește în apartamentul dat, nu achită datoriile la serviciile comunale și de întreținere a bunului.

A mai indicat faptul că, varianta menționată de reclamantă cu privire la partajarea în natură a apartamentului nu este una optimală întru satisfacerea necesităților proprietarilor de a trăi în această locuință, or, fiecare parte și-a creat o familie și traiul ambelor părți în apartamentul din litigiu este imposibil.

Astfel, consideră că varianta de partaj a bunului imobil propusă de Nicolae Scurtu și anume de a-i atribui acestuia locuința integral, iar diferența de preț în cotă-parte de 1/2 de a-i oferi Verei Scurtu este convenabilă și posibilă de executat, Scurtu Nicolae fiind gata de a oferi imediat după intrarea în vigoare a hotărârii judecătorești 1/2 din suma de bani achitați pentru procurarea acestui apartament în mărime de 157 000 lei, fără a fi luate în calcul cheltuielile pentru serviciile comunale și întreținerea locuinței.

Cu referire la bunurile mobile din apartament, a indicat că acestea urmează să fie partajate în natură părții căreia îi va fi atribuit în natură locuința. Pârâtul nu exclude varianta privind scoaterea la licitație a locuinței și partajarea banilor cu care va fi realizat bunul imobil sau încheierea unei tranzacții de împăcare privitor la suma cotei-părți.

Cu referire la automobilul, la care pretinde reclamanta, precum că este proprietatea personală a acesteia, indică că statutul acestui bun la fel este devălmaș, deoarece banii pe care Scurtu Nicolae i-a acordat și procura pentru cumpărarea acestuia s-a realizat în căsătorie. Astfel, consideră că urmează a fi partajat atât automobilul, cât și banii pe care aceasta le-a însușit pentru a procura acest bun. A indicat că, la data de 22.07.2014 Scurtu Nicolae i-a eliberat soției sale Scurtu (Grosu) Vera procura prin care a împuternicit-o să gestioneze sursele financiare proprii obținuți până la căsătorie din conturile bancare ale lui Scurtu Nicolae pe termen de 3 ani. Potrivit certificatului bancar eliberat de BC „Victoriabank” SA din 07.01.2019, în perioada 22.07.2014 - 27.11.2014 în contul bancar a lui Scurtu Nicolae erau 15 000 euro la începutul perioadei, iar la sfârșitul perioadei fiind de 700 euro, având în vedere că suma încasată de Scurtu Vera în mărime de 14 000 euro au fost ridicați din cont sub numele lui Grosu Vera în baza procurii nr.23 din 22.07.2014.

Indică faptul că, în luna aprilie 2014 Scurtu Nicolae urma să plece peste hotare la muncă și au convenit cu viitoarea soție să procure automobil pe numele acestuia cu banii din conturile sale.

Astfel, la data de 30.04.2014 Scurtu (Grosu) Vera a încheiat contract de arvună cu directorul SRL „Brinas-Prim” întru procurarea automobilului de model xxxxx, achitând arvuna în sumă de 100 euro la prețul automobilului de 12 500 euro, ce urmau a fi achitați până la 03.10.2014.

A mai indicat că, Scurtu (Grosu) Vera după achitarea prețului automobilului la 03.10.2014, din banii lui Scurtu Nicolae, a înmatriculat automobilul pe numele Verei Scurtu.

A susținut că faptul că, banii însușiți din conturile bancare ale lui Scurtu Nicolae în sumă de 14 000 euro au fost achitați parțial pentru procurarea automobilului - 12 500 euro, iar diferența de 1 500 euro consideră că Scurtu Vera i-a însușit pentru necesități personale, posibil și pentru procurarea mobilierului din apartament.

A susținut că, deși toate actele și acțiunile au fost întreprinse de Scurtu Vera cu câteva luni până la căsătorie, automobilul a fost procurat pe sursele financiare ale lui Scurtu Nicolae, acumulate până la căsătorie, astfel, consideră că aceste acțiuni

întrunesc elementele unei infracțiuni de însușire a bunurilor proprietarului Scurtu Nicolae încredințate în baza procurii prin abuz de încredere, înșelăciune, cauzând prejudiciu material în proporții deosebit de mari, fapt pentru care a fost pornit proces penal. Astfel, Scurtu Nicolae optează pentru recunoașterea dreptului său de proprietate asupra automobilului și încasarea prejudiciului material în mărime de 15 000 euro, care s-a format ca urmare a folosirii frauduloase a procurii din 22.07.2014.

A mai menționat că în timpul căsătoriei și vieții în comun, au fost achitate servicii comunale și de întreținere a apartamentului în perioada iulie 2019 până în prezent în mărime de 5 800 lei, sumă care urmează a fi partajată între foștii soți.

Nicolae Scurtu consideră faptul că, atât bunurile imobile, cât și bunurile mobile urmează a fi partajate egal sau proporțional actului de dobândire a dreptului de proprietate, luându-se în considerație preferințele lui Scurtu Nicolae care are o familie nouă, este instituită tutela asupra copilului minor, achită serviciile comunale de întreținere a locuinței, iar un alt loc de trai nu are.

Nicolae Scurtu Nicolae solicită, partajarea bunului prin atribuirea în natură lui Scurtu Nicolae a apartamentului situat în mun. xxxxx, cu nr.cadastral xxxxx, cu achitarea în beneficiul Verei Scurtu a ½ din valoarea bunului în mărime de 156 720 lei, recunoașterea proprietății personale a lui Scurtu Nicolae asupra mijlocului de transport de model xxxxx, încasarea prejudiciului material în mărime de 1 500 euro, divizarea datoriilor pentru serviciile comunale și încasarea cheltuielilor de judecată.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

Prin hotărârea din 01 februarie 2022 a Judecătorei Bălți, sediul central cererea de chemare în judecată înaintată de Scurtu Vera s-a admis parțial. S-a revendicat bunul mobil mijlocul de transport de model xxxxx, aflat în posesia lui Scurtu Nicolae, cu obligarea acestuia de a restitui mijlocul de transport de model xxxxxc către proprietarul Scurtu Vera. S-a încasat din contul lui Scurtu Nicolae în beneficiul Verei Scurtu cheltuielile de judecată compuse din: taxa de stat proporțional părții admise din acțiune în sumă de 300 lei, cheltuieli de asistență juridică în sumă de 5 000 lei și cheltuielile privind evaluarea bunului imobil în sumă de 570 lei. În rest, acțiunea s-a respins.

Cererea reconvențională depusă de Scurtu Nicolae s-a admis parțial. S-a partajat bunul imobil cu nr. cadastral xxxxx, situat în xxxxx între Scurtu Nicolae și Scurtu Vera cu stabilirea a câte ½ cotă-parte fiecăruia. S-a atribuit în proprietate personală lui Scurtu Nicolae întregul bun imobil cu nr. cadastral xxxxx, situat în mun. xxxxx, cu încasarea din contul lui Scurtu Nicolae în beneficiul Verei Scurtu suma de 264 775,50 lei, ce constituie ½ cotă-parte din costul bunului imobil supus partajării conform Raportului de evaluare a proprietății imobiliare din 17.10.2019. S-a încasat din contul Verei Scurtu în beneficiul lui Scurtu Nicolae cheltuielile de judecată compuse din: taxa de stat proporțional părții admise din acțiune în sumă de 4 702 lei, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 10 000 lei. În rest, cererea reconvențională s-a respins.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la data de 17 februarie 2022 Scurtu Nicolae a contestat hotărârea primei instanțe cu apel, solicitând casarea parțială a hotărârii cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată de Scurtu Vera să fie respinsă integral, iar acțiunea reconvențională a lui Scurtu Nicolae să fie admisă

integral.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la data de 28 februarie 2022 Scurtu Vera a contestat hotărârea primei instanțe cu apel, solicitând casarea parțială a hotărârii, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea înaintată de Scurtu Vera să fie admisă integral, cu încasarea cheltuielilor de judecată.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

11. Prin decizia din 06 octombrie 2022 a Curții de Apel Bălți s-au respins apelurile declarate de Scurtu Nicolae și de Scurtu Vera și s-a menținut hotărârea din 01 februarie 2022 a Judecătorei Bălți, sediul central.

12. Instanțele ierarhic inferioare au stabilit că părțile au locuit împreună în relații de concubinaj din anul 2007, iar la data de 30.12.2014 la OSC Bălți Scurtu Nicolae a încheiat căsătoria cu Grosu Vera, numele după căsătorie Scurtu, fapt confirmat prin copia certificatului de căsătorie seria xxxxx Potrivit hotărârii Judecătorei Bălți, sediul central din 03.12.2019 a fost desfăcută căsătoria încheiată între părți la 30.12.2014, în sensul dat fiind eliberat certificatul de divorț seria xxxxx. În perioada relațiilor de concubinaj, potrivit certificatului din Registrul bunurilor imobile se denotă faptul că părțile au achiziționat bunul imobil situat în mun. xxxxx, cu nr. cadastral xxxxx în baza contractului de vânzare-cumpărare nr.4799 din 18.12.2009, fiecare din părți deținând cu drept de proprietate a câte $\frac{1}{2}$ cotă-parte din bunul respectiv, iar potrivit certificatului privind valoarea bunului imobil în scopul impozitării valoarea acestuia constituie 156 720 lei.

Instanțele de apel și instanța de fond, în temeiul 573 alin.(1), (3), art. 581 alin.(1) Cod civil, referindu-se la pretenția privind partajul bunului imobil, cât și încasarea cheltuielilor pentru întreținerea apartamentului litigios, au constatat că, Scurtu Nicolae este îndreptățit de a solicita atribuirea în natură a întregului bun imobil cu nr. cadastral xxxxx, situat în mun. xxxxx, cu încasarea din contul acestuia în beneficiul Verei Scurtu sumei de 264 775,50 lei, ce constituie $\frac{1}{2}$ cotă-parte din costul bunului imobil supus partajării, preț stabilit conform Raportului de evaluare a proprietății imobiliare din 17.10.2019, or, în acest sens ultimul a demonstrat necesitatea și interesele speciale a acestuia împreună cu noua sa familie asupra bunului imobil aflat în litigiu, în care locuiește de fapt zi de zi.

Cât ține de încasarea cheltuielilor privind întreținerea apartamentului (achitarea serviciilor comunale, plata impozitului pentru bunurile imobiliare, facturile pentru gaze naturale, electricitate ș.a) în sumă de 5 800 lei, instanțele de judecată au reținut faptul că, în acest sens ultimul a prezentat facturile spre achitare, însă nu a fost prezentat un calcul descifrat și transparent cu referire la suma pretinsă cât și dovada achitării acestor servicii în vederea pretinderii încasării sumei solicitate.

În continuare, cu referire la pretenția înaintată de către Scurtu Vera privind partajarea bunurilor mobile aflate în apartamentul din litigiu, instanța de apel și cea de fond au respins-o, susținut că, atât timp cât nu este specificată și demonstrată perioada procurării acestor bunuri, nu este probat costul real al acestor bunuri, nu este specificată modalitatea de distribuire a bunurilor mobile, pretenția reclamantei cu privire la partajul bunurilor mobile este incertă, având în vedere că bunurile mobile procurate de parte până la încheierea relațiilor de căsătorie cu confirmarea faptului dat, sunt proprietate privată a acesteia, fiind partajabile doar bunurile mobile care au fost procurate în timpul căsătoriei de către părți, în sensul dat urmând a fi prezentă evaluarea

specialistului care ar constata valoarea bunurilor respective și existența acestor bunuri.

Ce ține de pretenția invocată de revendicare a bunului mobil, automobilului de model xxxxx, instanța de apel și instanța de fond au conchis că, Scurtu Vera este îndreptățită de a solicita revendicarea mijlocului de transport de model din posesia lui Scurtu Nicolae, motiv pentru care cerința a fost admisă cu obligarea lui Scurtu Nicolae de a restitui bunul către proprietarul Scurtu Vera, iar pretenția lui Scurtu Nicolae din cererea reconvențională privind recunoașterea proprietății și atribuirea lui în natură a mijlocului de transport de model a fost respinsă. În acest sens, s-a menționat că la acel moment Scurtu Vera a acționat în bază de procură, având împuterniciri depline pe o perioadă de trei ani de a gestiona contul curent deschis pe numele lui Scurtu Nicolae, și respectiv cu acordul ultimului au fost extrase din cont sumele susmenționate, iar reieșind din faptul că la momentul întocmirii tranzacției de vânzare-cumpărare a mijlocului de transport Scurtu Nicolae nu se afla pe teritoriul RM, fapt care nu a fost negat de către ultimul, autoturismul a fost înmatriculat cu drept de proprietate pe numele Verei Scurtu (Grosu).

Cerințele pârâtului Scurtu Nicolae cu privire la încasarea din contul Verei Scurtu a sumei de 1 500 euro cu titlu de prejudiciu material, instanțele de judecată au respins-o, indicând că la efectuarea operațiunii de extragere a banilor din contul curent deschis pe numele lui Scurtu Nicolae, Scurtu (Grosu) Vera a acționat în baza împuternicirilor oferite de Scurtu Nicolae prin procura nr.23 din 22.07.2014, nefiind specificat că Scurtu Vera era în drept să extragă din cont doar suma de 12 500 euro achitați pentru mijlocul de transport. Prin urmare, din împuternicirile indicate în procură Scurtu Vera a avut dreptul deplin de a gestiona contul pârâtului Scurtu Nicolae la dorința sa, fără specificația cărorva obligații care ar impune restituirea oricăror sume.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

19. La 26 decembrie 2022 Vera Scurtu, reprezentată de avocatul Igor Ciuru, a declarat recurs împotriva deciziei din 06 octombrie 2022 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea acesteia și a hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri de admiterea integrală a acțiunii sale.

20. În motivarea recursului recurenta a invocat interpretarea eronată de către instanța de apel a prevederilor art. 25 din Codul familiei, precum și faptul că concluziile instanței vin în contradicție cu circumstanțele cauzei. A susținut că la data pronunțării hotărârii judecătorești, raportul de evaluare a proprietății imobiliare din 17.10.2019 nu certifica situația reală cu privire la prețul de piață al apartamentului aflat în litigiu. Drept urmare, suma de 264 775,50 lei atribuită lui Scurtu Vera în calitate de sultă, este una inechitabilă și nu poate acoperi nici pe departe costul unei locuințe modeste.

21. Prin referința din 13 februarie 2023 pârâtul Scurtu Nicolae a solicitat respingerea recursului.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

22. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede următoarele: „Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.”

23. Art. XI, alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) stipulează că:

„Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursurilor”.

24. Art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 01 septembrie 2023) relevă că:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).”

25. Art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 01 septembrie 2023) reglementează că:

„Părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.”

26. Art. 432 alin. (2) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 01 septembrie 2023) prevede că:

„Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.”

27. Art. 432 alin. (3) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 01 septembrie 2023) statuează că:

„Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.”

28. Art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 01 septembrie 2023) stabilește că:

„Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.”

29. Art. 440 din Codul de procedură civilă, reglementează că:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil. (2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.

MOTIVAREA INSTANȚEI

30. Cu referire la termenul de declarare a recursului, prevăzut la art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă sus-citat, instanța de recurs menționează că din materialele dosarului rezultă că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțată

la 06 octombrie 2022 și decizia instanței de apel notificată pe adresa electronică a reprezentantului recurenteii, avocatului Igor Ciuru, la data de 24 octombrie 2022. Prin urmare, recursul depus la data de 26 decembrie 2022 este în termen.

31. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că, examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data declarării recursului.

32. Din analiza recursului rezultă că recurenta a invocat temei de admisibilitate prevederile art. 432 alin.(2) lit. a) și c) din Codul de procedură civilă.

33. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, reținând că recurenții au făcut trimitere la temeiul de drept prevăzut de art.432 alin.2 lit. a) și c) – aplicarea unei legi care nu trebuia să fie aplicată și interpretarea eronată a legii, nu a stabilit că normele aplicate suscită îndoieli la aplicare sau instanța de apel, aplicând normele respective, ar fi extins norma juridică dincolo de ipotezele la care se aplică sau invers.

34. Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, verificând din oficiu, existența circumstanțelor expuse în art.432 alin.(3) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii r recursului, și anume, dacă cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale, nu a stabilit.

35. În acest context, Completul de judecată reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

36. Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

37. În speță, Completul de judecată menționează că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

38. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenteii la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

39. Drept urmare, Completul de judecată reține că argumentele invocate de către Vera Scurtu, reprezentată de avocatul Igor Ciuru, nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

40. În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție apreciază recursul declarat de către Scurtu Vera, reprezentată de avocatul Igor Ciuru, ca fiind inadmisibil.

41. Ținând cont de prevederile art. 431 alin. (1), (2), art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, art.440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Consideră inadmisibil recursul declarat de către Scurtu Vera, reprezentată de avocatul Igor Ciuru, împotriva deciziei din din 06 octombrie 2022 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă